

El Girona ha deixat de ser atractiu

«El nou entrenador ha de ser algú que entri en el nostre estil i manera de pensar», va dir Quique Cárcel el passat 4 de juny. Es va oblidar d'afegir el més important «i la nostra manera de fer», que és la que ha espantat a la majoria de candidats, i que significa entrenar i callar. D'aquesta situació n'ha dit bé Quique Álvarez que, amb el seu germà Òscar, li ha arribat la inesperada oportunitat d'entrenar a un Segona A, i no a un qualsevol, el Girona. Ells no tenen cap culpa de la deriva del club aquestes últimes temporades, i segur que són bona gent. De Quique Álvarez, sabem que té passat blaugrana, i això suma molts punts per a Quique Cárcel (també el tenien Eusebio i Unzué), i que ha estat molts anys de segon entrenador amb Javi Calleja, un tècnic que es caracteritza per practicar un futbol de possessió, i ensopit, l'antítesi del que es practica a Europa: intensitat, pressió i velocitat. Això no pressuposa que Òscar Álvarez segueixi la mateixa línia. D'entrada, no pinta massa bé que es faci seva la incomprensible renovació de David López. També em temo que ens haurem d'empassar un any més Gazzaniga. Probablement, la notícia més positiva sigui el retorn de Jordi Balcells, a veure si, amb ell de preparador físic, s'acaba l'allau de lesions d'aquestes últimes temporades. En fi, després del disgust del descens, els aficionats esperaven un canvi de rumb per tornar a il·lusionar-se, i el que han rebut ha sigut una gerra d'aigua freda. Podia haver sigut pitjor, tenint en compte que al capdavant hi figura Pere Guardiola. Quan era el responsable esportiu del Granada, després de destituir Paco Jémez i Lucas Alcaraz, es va inventar el fitxatge del llegendari ex-jugador anglès Toni Adams: set partits, sets derrotes, 3 gols a favor i 19 en contra (per cert, el germaníssim té un currículum amb un ascens a Primera i tres descensos a Segona). De fet, totes les decisions adoptades pel Girona són coherents amb la continuïtat de la direcció esportiva causant del desastre dels dos últims anys. Cap sorpresa, fa anys que els coneixem. La clau serà la confecció de la plantilla. I aquí ve el següent problema: l'han d'elaborar els que han fracassat, de valent, en la majoria dels fitxatges dels dos últims exercicis. Encertaran ara? D'entrada, no és per ser massa optimistes, però ja sabem que el futbol és imprevisible. L'esperança és l'últim que es perd.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/06/24/girona-deixat-atractivu-131773014.html>